

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:17
מוצאי שב"ק.....8:45
שיעורים כסדרן
נ"ד.....דברי הימים א' ו' ז'
בבלי.....חולין קל"ז
ירושלמי.....תרומו' ל"ח
תוספתא.....ערלה פרק א'
רמב"ם.....שגגות ח'

שעה 8, גליון 31 (391)

פרשת מצורע, שבת הגדול, ח' ניסן, שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט שבת הגדול

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, נטילת ידים שחרית, הלכה ב') אז דער שבת הייסט "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשען גרויסע ניסים דורך תפלה, דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, און דער פסוק זאגט (דברים ד') פי מי גוי "גדול" אשר לו אלקים קרבים אליו פה' אלקינו בכל קראנו אליו - ווער איז נאך אזא "גרויס" פאלק וואס דער אייבערשטער איז אזוי נאנט צו זיי ווען זיי רופן צו אים, זעט מען אז מיר הייסן א גרויס פאלק ווייל מיר קענען רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אונז.

נאך שטייט אין פסוק (מלכים ב, ח) ספרה נא לי את כל "הגדלות" אשר עשה אלישע - דערצייל מיר די "גרויסע" זאכן וואס אלישע האט געטון, זאגט די גמרא (מגילה כ"ו) אז אלע ניסים וואס אלישע האט געטון איז געווען נאר דורך תפלה, דורך בעטן דעם אייבערשטן, זעט מען ווי דער אז ווען מען מאכט

פרשת השבוע

והיה ביום השביעי ונלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו ונלח. דער מצורע דארף זיך אפשערן אלע זיינע האר.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות גילוח הלכה ג' אות ב') אז דער עיקר פון א איד איז זיין בארד און פאות, דאס איז זיין צלם אלקים, דאס ווייזט אז ער איז א איד און אז ער איז נאנט צום אייבערשטן, און דערפאר זעט מען אז ווען איינער הייבט אן אונזע צו פאלן פון באשעפער וועט ער די ערשטע זאך אנהויבן צו שניידן די בארד און פאות, דאס איז א סימן אז מען הייבט אן אונזע צו גיין פונעם אייבערשטן. דערפאר דארף זיך א איד שטארקן מיט זיין בארד און פאות, און זיך פרייען מיט דעם, און חס ושלום נישט צוירן דערצו עס אראפצוגעמען ח"ו.

מיט דעם קען מען פארשטיין פארוואס דער מצורע האט געדארפט אפשערן אלע זיינע האר, און אויך די בארד און פאות. ווייל דאס איז די סימן פון א מצורע. די גנעים קומען דאך ווייל מען האט זיך נישט אויפגעפירט ווי מען דארף, מען איז אונזע פונעם אייבערשטן און געווארן א קרעציגער, און דערפאר איז דער סימן דערצו אז ער שערט זיך אפ זיין בארד און פאות.

און די עצה פאר אזא קרעציגער מענטש איז אז ער זאל צוריק קומען צום אייבערשטן, צוריק לאזן וואקסן די בארד און פאות, און אנהויבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן. דער אייבערשטער ווארפט קיינעם נישט אונזע, ער איז שטענדיג גרייט צוריק צו נעמען יעדן וואס ווענדט זיך צו אים.

(תוך החל ליל שב"ק פ' תרועה-מצרע תשע"ט לפ"ק)

אין די וואכענדיגע הפסוקה שטייט, ווארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער, די גמרא זאגט (סוטה מ"ח) אז די פיר קרעציגע מענטשן זענען געווען גחזי מיט זיינע דריי קינדער. גחזי איז געווען דער קשירת פון אלישע הנביא. ווען זעמן דער גענעראל פון ארם איז געקומען צו אלישע זיך אויסהיילן פון זיין קרעץ, האט אלישע נישט געוואלט נעמען קיין געלט פון אים, אבער גחזי איז נאכגעלאפן זעמן און לינגט געוואגט אז אלישע האט צוריק געצויגן ער וויל נא נעמען געלט און זעמן האט אים געגעבן אסאך מהגרות, ווען גחזי איז צוריק געקומען צו אלישע האט אלישע אים געשאלטן אז די קרעץ פון זעמן זאל ארבעטן גיין צו אים און צו זיינע קינדער, און אזוי איז טאקע געווען. זעט מען פון דעם די הארצוקייט פון מולול זיין אין א צדיק, וואס מען פארקומט אויף דעם א הארבע שטראף לדורות, ווי מען זעט אז גחזי איז קרעציג געווארן מיט זיינע קינדער, און זיי האבן געמוזט זיין אינדרויסן פון די מהגרה.

און פון די אנדערע זייט קען מען ארויסלעגען די גרויסקייט פון אמונת חכמים, פון גלייבן און פאלגן דעם צדיק, אפילו ווען מען פארשטייט נישט אלעס. ווען זעמן איז קרעציג געווארן און ער איז געגאנגען צו אלישע ער זאל אים היילן, האט אים אלישע געהייסן ער זאל זיך גיין סובל'ן זיבן מאל אין ירדן און אזוי וועט ער געהיילט ווערן. פון אנפאנג האט זעמן נישט געוואלט פאלגן, ער האט געמיינט אז אלישע וועט נעמען אן אפענעם מופת, און אים אויסהיילן, און ער האט הייסט ער אים אזא גרינגע זאך, ער זאל זיך סובל'ן אין ירדן און ער וועט זיך אויסהיילן. "אך האב אסאך בעסערע בעדער אינדערהיים זיך צו פארן דארט, פאר דעם האב איך געדארפט אהער קומען?". ביז זיינע קנעכט האבן אים געוואגט: "דער נביא האט דיר געוואגט א גרויסע זאך, פאלג אים, וועסטו געהיילט ווערן" און ער האט אזוי געטון, ער האט זיך גע'סובל'ט אין ירדן זיבן מאל, און ער איז געהיילט געווארן פון זיין קרעץ.

זעט מען די גרויסקייט פון "אמונת חכמים" פון גיין צו א צדיק, און פאלגן וואס ער זאגט בתמימות ופשטות, אפילו ווען עס זעט אים ווי א קליינע פשוט'ע זאך, ווייל אמאל זאגט דער צדיק צו מו"ר א גרינגע זאך, אבער אין דעם ווענדט זיך די נאנצע העלחה פונעם מענטש.

(תוך החל סעודה שלישית, מצרע, תשע"ט לפ"ק)

א גוט ווארט

סדר פאר די גאנצן יאר. וואס זעען מיר ביים סדר נאכט? אז די קינדער פֿרעגן קשיות, און דער טאטע ענטפערט זיי. דאס איז וואס מיר דארפן מאכן פאר א סדר אויף די גאנצע יאר, אז ווען דיין קינד פֿרעגט דיר קשיות, זאלסטו אים ענטפערן.

עלטערן כאפן נישט ווי ווייט מ'דארף אכטונג געבן אויף די קינדער, א קינד קען פֿרעגן נארישע קשיות, און אויב די עלטערן האבן נישט די ריכטיגע שכל, וועלן זיי אים אראפקלאפן, "הער שוין אויף מיט דייןע נארישקייטן, איך האב שוין נישט קיין נערנען צו דיר מיט דייןע נארישע קשיות", און מיט די פֿאר ווערטער האט מען צעקלאפט דעם מיט פונעם קינד, און ער וועט שוין מורא האבן צו עפֿענען זיין מויל פאר זיין גאנצן לעבן.

נישט אייביג דארף דאס קינד טאקע אזוי וויכטיג דעם תירוץ, צומאל ער דארף מער די אויפמערקזאמקייט פאר'ן פֿרעגן די קשיות. ווען דיין קינד פֿרעגט עפֿעס, סיי וואס, טראכט א סעקונדע איינדער דו שרייבט אויף אים און דו קלאפסט אים אראפ, נוץ אויס די געלעגנהייט צו שמועסן אביסל מיט אים, אים געבן א גוט ווארט ווי גוט און ווי קלוג ער איז, און מיט דעם אויפבויען זיין זעלבסט זיכערקייט, אזוי וועט ער אויפנואקסן געזונט און שטארק, און די עלטערן וועלן זען פיל אידיש נחת פון אים.

שאלות ותשובות בַּרְסֵלַב

מעגן די מיידלעך מיטזינגען די זמירות שבת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, א גרויסן יישר כח פאר אלע חיזוק אין דרשות.

איך האב געהערט לעצטנס ביי א דרשה ווי איר זאגט אז די משפחה קען זינגען אינאיינעם די זמירות שבת, דער טאטע מיט די מאמע מיט די קינדער.

איך מיין אז דאס איז קעגן די הלכה, אויב ווייס איך גוט אז די הלכה אז דער טאטע מעג טאקע הערן זיין ווייב און טעכטער זינגען, אבער למעשה איז קול באשה ערוה, און ער טאר נישט זאגן קיין דברים שבקדושה בשעת זיי זינגען. אזוי ווי ווען זיי זענען נישט צוגעדרעקט צניעות דיג איז דאס נישט קיין פראבלעם פאר'ן טאטן און מאן, אבער ער טאר נישט דעמאלט זאגן קיין דברים שבקדושה אין פארנט פון זיי. איך האף איר וועט מיר דאס ענטפערן און קלאר שטעלן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך יום ג' פרשת שמיני, י"ט אדר ב', שנת תשע"ט לפנה"ס קטן לכבוד ... גור יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין שאלות ותשובות ברסלב (בי אגפוס, תמיד) פרגעט איינער אן מוהראט"ש אזא שאלה: "איך פיר זיך צו זינגען מירות שבת קודש צוזאמען מיט מיין קינדער, אבער היות איך האב שוין עלטערע מיידלעך, וויל איך פרגען אויב זיי מעגן מיטזינגען צוזאמען מיט מיר די זמירות שבת?" און מוהראט"ש ענטפערט אים: "אשריך ואשרי חלקך שאפתה שר ומזמר זמירות בשלחן השבת עם כל הילדים", וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו זינגסט זמירות שבת ביי די סעודה מיט אלע זיינע קינדער, "שרבינו זכרונו לברכה הקפיד על זה מאד מאד, ארצה שאנשי שלומינו ישירו בכל שבת את שרי השבת ויאמרו את כל הזמירות ולא יתבישו מאף אחד, כי עיקר ההגדות זה המימות הפשיטות", ווייל דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל זינגען יעדן שבת נייגונים לכבוד שבת, און מען זאל זאגן און זינגען אלע זמירות און זיך נישט שעמען פון קיינעם, ווייל זינגען זמירות איז שבת איז

שבת איז

ניסים דורך תפלה הייסט דאס "גדול" - "גרויס". דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשען גרויסע ניסים דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, דערפאר הייסט דאס שבת "הגדול" - דער "גרויסער" שבת. דער טור ברענגט (אורח חיים סימן ת"ל) אז אין שבת הגדול האבן די אידן גענומען א לעמעלע וואס דאס איז געווען די עבודה זרה פון די מצריים און עס צוגעבינדען צום בעט, כדי דאס צו שחט'ן פאר א קרבן פסח, און די מצריים האבן געקריצט מיט די ציין אבער זיי האבן גארנישט געקענט טון, דאס איז געווען אין גס וואס איז געשען נאר דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן.

נאך א גס וואס האט דעמאלט פאסירט ווערט געברענגט אין מדרש (מדרש תהלים מזמור קל"ו) אז ווען דער אייבערשטער האט אנגעזאגט די מצריים אז די בכורים וועלן שטארבן, זענען אלע בכורים געגאנגען צו זייערע טאטעס און געזאגט: "ביז יעצט איז געשען אלעס וואס משה האט געזאגט, ווילט איר נישט אז מיר זאלן בלייבן לעבן? לאזט ארויס די אידן פון מצרים, ווייל אויב נישט וועלן מיר שטארבן!" האבן די טאטעס געענטפערט: "אפילו אלע מצריים וועלן שטארבן וועלן מיר נישט ארויסלאזן די אידן פון דא?", זענען די בכורים געגאנגען צו פרעה און געשריגן און זיך געבעטן: "לאז ארויס די אידן פון דא, מיר האבן נאר צרות פון זיי", האט פרעה געהייסן זיינע קנעכט אז זיי זאלן פארטרייבן די בכורים. וואס האבן די בכורים געטון? יעדער האט גענומען א שווערד און געהרג'ט זיין טאטע, "למפה מצרים בבכוריהם", זעקס הונדערט טויזנט מצריים זענען דעמאלט געהרג'ט געווארן דורך די בכורים.

זעט מען די גרויסע ניסים וואס איז דעמאלט געשען, און אלעס נאר דורך תפלה. משה רבינו איז געקומען און אויסגעלערנט פאר די אידן אז זיי קענען רעדן צום אייבערשטן, און די אידן האבן עס טאקע געטון, און דורך דעם איז געשען די ניסים, און דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול".

דער שכל אין גלות

באמת איז דאס געווען דער עיקר גלות מצרים, אז דער שכל איז געווען אין גלות, די אידן האבן נישט געוואוסט פון זייער גרויסער כח, אז זיי קענען אלעס אויס'פועל'ן מיט תפלה, ביז משה רבינו איז געקומען און ער האט זיי אויסגעלערנט אז זיי קענען אלעס פועל'ן ביים אייבערשטן, און דאס האבן זיי טאקע אנגעהויבן צו טון און אזוי זענען זיי ארויס פון מצרים, און מיר האבן זוכה געווען צו דעם יום טוב פסח" - "פה-סח" אז דער מויל האט אנגעהויבן שמועסן מיטן אייבערשטן.

דערפאר איז יעצט אין "שבת הגדול" די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, ארויסצוגיין פונעם אייגענעם מצרים, מען זאל וויסן פון די אייגענע כוחות, אז דער אייבערשטער האט אונז זייער ליב, און מען קען אלעס אויס'פועל'ן זיי אים, מען דארף נאר עפענען די מויל און אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, בעטן ביים אייבערשטן וואס מען וויל, און דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן פ"ח): דעם טעם פארוואס מען דרייט איבער דעם טיש אום שבת הגדול. ווייל דער טיש ווייזט אויפ'ן דיבור, אויף רעדן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תזכור מ"ב) "יזכור" אלי זה "השלחן" אשר לפני ה'. דערפאר דרייט מען איבער דעם טיש ווייל דער דיבור ווערט איבערגעדייט. פאר מען איז ארויס פון מצרים איז דער דיבור נאך געווען אין גלות, און נאכדעם איז מען ארויס פון מצרים און עס איז געווארן "פה-סח" - "פה-סח", מען האט אנגעהויבן רעדן, איז דער דיבור ארויס פון גלות.

עס איז איינגעפירט ביי אסאך אידישע שטיבער, אז אום שבת הגדול עסט מען נישט אויף דעם געווענליכן פלאץ וואו מען עסט געווענליך שבת, ווייל דארט איז שוין גרייט פאר פסח, מען עסט אויף א צווייטע טיש. זאגט דער רבי אז דאס קומט אונז לערנען אז פאר פסח איז דער טיש, וואס דאס גייט ארויף אויף רעדן צום אייבערשטן, נאכנישט אויף די ריכטיגע פלאץ. ביז עס קומט פסח, עסט מען דעם הייליגן סדר שוין אויפ'ן ריכטיגן פלאץ, ווייל דעמאלט גייט יעדער איד ארויס פון מצרים, ער הייבט אן רעדן צום אייבערשטן.

מען דארף אבער אויך אכטונג געבן, אזוי ווי מען עסט טאקע נישט שבת הגדול אויף די געווענליכע טיש, קען זייער גרינג אויסקומען אז מען רעגט זיך אויף, ווייל עס איז דאך נישט מוסדר אלעס ווי נארמאל. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ס"ח) אז דער עיקר פרנסה פון א מענטש ווענדט זיך צו ער רעגט זיך נישט אויף, ווייל כעס נעמט אוועק די פרנסה. דערפאר אויב וויל מען טאקע פאררעכטן דעם טיש און באקומען גרויס שפע אויף פסח, דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט אויפפירן קיינמאל, און פירן דעם שבת הגדול מיט רואינקייט און פרייד, און דעמאלט וועט גארנישט פעלן.

די זיסקייט פון רעדן צום אייבערשטן

שבת הגדול זאגט מען די הפטרה פון "וערבה לה", דאס האט שייכות מיט שבת הגדול, אזוי ווי מען זאגט דארט ביים סוף דעם פסוק "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא", מיר ווארטן שוין ווען עס וועט קומען דער "יום הגדול", ווען אליהו הנביא וועט קומען מבשר זיין די גוטע בשורה אז משיח צדקנו קומט אונז שוין אויסלייזן, און דאן וועט שוין יעדער אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' - ווען משיח וועט קומען וועט שוין יעדער רעדן צום אייבערשטן.

דער רבי האט דערציילט פאר רבי נתן אז ווען ער איז געווען אין ארץ ישראל ביי די מערה פון אליהו הנביא, האט ער זיך פארגעשטעלט ווי אליהו הנביא איז דארט געשטאנען און גערעדט צום אייבערשטן. רבי נתן איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער, ער האט פארשטאנען אז אליהו הנביא איז אויך געווען א מענטש, א בשר ודם, און ער איז צוגעקומען צו זיינע געוואלדיגע גרויסע מדיגות נאר דורך דעם וואס ער האט גערעדט אסאך צום אייבערשטן. אזוי גרויס איז ער געווארן אז ער וועט זיין דער וואס וועט קומען זאגן די בשורה פאר אידישע קינדער אז משיח קומט און יעדער וועט שוין אנהויבן רעדן און לעבן מיט'ן אייבערשטן, און נאר אים דינען.

דאס איז די הכנה וואס מיר גרייטן זיך יעצט צום יום טוב פסח, ווען מען וועט צוגרייטן דעם כוס פאר אליהו הנביא און עפענען די טיר פאר אים, צו ווייזן אז מיר נעמען אן די למודים וואס ער לערנט אונז צו רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות.

ווען א איד רעדט צום אייבערשטן און ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, דאן ווערט אים זיס דאס לעבן, און מיט דעם הויפט מען אן די הפטרה "וערבה לה" - דאס רעדן צום אייבערשטן ברענגט א זיסקייט פארן מענטש.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע טעג זיך צו אויפפרישן און אנהויבן לעבן מיטן אייבערשטן, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש ערך שבת הגדול)

"פה-סח"; דער מויל האט אנגעהויבן שמועסן מיטן אייבערשטן.

איבערשטער שיקט פארין מענטש, און טראץ זיינע שווערע יסורים האט ער קיינמאל נישט אראפגענומען די שמייכל פון זיין פנים.

אלע וואס האבן געארבעט מיט שמעי, די דאקטורים און אנדערע געהילפן, האבן כסדר באוואונדערט זיין שטענדיגע שמייכל. וויסענדיג זיין גאר שווערע געזונט צושטאנד, די ביטערע שווערע יסורים מיט וואס ער ראנגלט זיך טאג טעגליך, האבן זיי נישט געקענט פארשטיין ווי אזוי אזא מענטש קען זיך האלטן פרייליך און גוטמוטיג צו יעדע צייט, און נאך מוזיק זיין און פרייליך מאכן יעדן ארום זיך.

שמעי איז דורכגעגאנגען שווערע פינפולע מעדעצינישע באהאנדלונגען במשך די יארן, און די וואך איז שמעי אריין אין שפיטאל אין אן עמערדשענס צושטאנד, און ליידער האט ער דעם מאנטאג טהרה אויסגעהויכט זיין הייליגע און אויסגעלייטערטע נשמה.

די לוייה איז פארגעקומען מאנטאג אוונט ביים בית המדרש מאור התפלה אין בארא פארק, הונדערטער אידן זענען ארויסגעקומען אים באגלייטן צו זיין אייביגע רוה, פילע רבנים האבן מספיד געווען און באוויינט די ביטערע אבידה.

ביי זיין הספד האט דער ראש ישיבה ארויסגעברענגט ווי מ'האט געזען די קבלת יסורים באהבה פון שמעון, ווי טראץ אלע זיינע ווייטאגן און יסורים, האט ער אייביג געהאט א שמייכל אויפן פנים, און אלץ געענטפערט "ברוך השם" מיט א שמייכל פאר יעדן וואס האט אים געפרעגט וואס ער מאכט, און ער האט קיינמאל נישט געהאט קיין תרעומות אויפן אייבערשטן.

דער ראש ישיבה האט אראפגעלייגט ווי ער פלעגט זיך אויסשמועסן דאס הארץ צום אייבערשטן, בפרט דאס וואס ער פלעגט מאכן א סטאנציע ביי ברכת "רפאינו" ביי שמונה עשרה פון יעדע תפלה יעדן טאג, וואו ער פלעגט פארריגן טייכן טרערן און זיך איינבעטן ביים אייבערשטן כבו המתחמט לפני אביו, און ווען די בחורים פלעגן צוריק קומען פון פרישטאג פלעגט מען אים נאך טרעפן אויף זיין פלאץ אינמיטן שמו"ע.

דער ראש ישיבה האט ארויסגעברענגט וויפיל ער האט אלץ אנגעיאגט אין די קורצע צייט דורכצולערנען כמעט כל התורה כולה, אריינגערעכנט צוויי מאל ש"ס, און בערך אכציג מאל משניות.

נאך די לוייה איז מען ארויסגעפארן קיין קרית יואל וואו ער איז געקומען לקבורה. אין די טעגליכע בריוון וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט יעדן טאג פאר אנשי שלומינו, האט דער ראש ישיבה די וואך שטארק מעורר געווען זיך צו מאכן א חשבון הנפש, שרייבנדיג, "חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קו). "אחד מבני החבורה שמת", ווען א חבר גייט אוועק פון די וועלט, "תדאג כל החבורה", זאלן אלע חברים זיך מאכן א חשבון הנפש; מען זאל אריין טראכטן אז סוף כל סוף וועלן אלע דארפן אוועק גיין פון די וועלט, אלע וועלן מיר דארפן איבערלאזן די וועלט און דעמאלט וועט גארנישט נוצן, נאר די תורה, מצוות און מעשים טובים וואס מען האט זיך אנגערייט - דאס וועט איבערבלייבן, ווייטער אין די בריוון האט דער ראש ישיבה שליט"א ארויסגעברענגט באריכות די עבודת הקודש פון שמעי, זיין לערנען און דאווענען, זיין שמחה און זיין שטארקע אמונה, טראץ די פילע שוועריקייטן וואס ער איז דורכגעגאנגען, און געפאדערט פון אנשי שלומינו צו מאכן א חשבון הנפש און זען אז מיר, וואס מיר זענען ב"ה געזונט און שטארק, דארפן זיכער זיך שטארקן אין תורה ותפלה, און שמחה און אמונה.

זאל דער אייבערשטער העלפן מיר זאלן מער נישט הערן קיין ביטערע בשורות, ותהא נשמתו צרורה בצרור החיים. והחי יתן אל לבו!

לעצטע געלעגנהייט זיך משתתף צו זיין אינעם קמחא דפסחא קאמפיין

אין די לעצטע וואך פאר דעם יום טוב פסח, גייט ווייטער אן די קמחא דפסחא קאמפיין צוואס צו שטעלן געלט צו קענען אויסצאלן אלע איינגעשטעלטע אין אונוערע מוסדות אויף פסח.

עס האלט יעצט ביי א מצב אז מען איז שולדיג איבער הונדערט טויזנט דאלער פאר די איינגעשטעלטע פון די מוסדות, פון די ישיבה, פון די תלמוד תורה און די סקול.

אין די לעצטע יארן איז דער קאמפיין געקרוינט געווארן מיט א געוואלדיגע הצלחה מיטן אייבערשטנס הילף, אנשי שלומינו האבן זיך זייער ווארעם אנגערופן מיט גרעסערע סכומים, און מען האט געקענט אויסצאלן אלע איינגעשטעלטע פאר פסח און זיי פארשאפט א שמחת יום טוב. מיטן אייבערשטנס הילף וועלן אידן זיך אנטרופן ווארעם אויך דאס יאר, און מיט דעם האבן א גלייכע חלק אין די הייליגע ארבעט. רופט אריין צו געבן אייער ברייטהארציגע נדבה, #101 718-384-1652.

כל דכפין ייתי ויכול!

אויב ווילט איר זוכה זיין אין די געוואלדיגע מצוה פון געבן קמחא דפסחא, צו קענען אויסצאלן אלע איינגעשטעלטע במוסדותינו הק' אויף יום טוב פסח רופט אין אפיס #101 718-384-1652

אין עיקר אין אידישקייט. זאגט מוהרא"ש ווייטער: "ולכן גם הבנות הגדולות וכולות לשיר, כי סוף כל סוף זה בתוך המשפחה", דערפאר קענען זינגען מיט דיניע מיידלעך די זמירות, ווייל דאס איז דאך דיין משפחה. "וכמוכן, שאסור שהיהו שמה אנשים זרים", פארשטייט זיך אז עס טארן זיך נישט געפונען דארט פֿרעמדע מענטשן טארן נישט (ברכות כד): "קול באשה - ערוה", פֿרעמדע מענטשן טארן נישט הערן פרויען זינגען, "אבל בתוך המשפחה, שלא נמצאים רק אמה ואשתך והילדים - מותר גם לבנות הגדולות לשיר", אָבער מיט דיין משפחה אליין, ווען נאר דיין ווייב און קינדער זענען ביי די סעודה קענען זיי מיט זינגען די זמירות.

וואס טוט מען ווען די קינדער פאלגן נישט?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
וואס טוט מען אז די קינדער ווילן נישט פאלגן די עקלעך?
איר האט עפֿעס אן עצה?

תשובה:
בעזרת ה' ותפריך
יום ב' פרשת שמני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפקט קטן
לכבוד ... גרו זאיר.

איך האב ערהאלטן דיין פֿרויוו. וויסן זאלסטו אז 'קינדער זענען קינדער', און אז 'קינדער פאלגן נישט', און אינגער אָבעט אז זיי מחנך זיין. עס איז נישט דיין פֿראַבלעם אז דיניע קינדער פאלגן נישט און עס איז אויף נישט זייער פֿראַבלעם אז זיי פאלגן נישט. אזוי איז דער דרך העולם; קינדער זענען ווילן, לעפֿעדיג און נישט העקלונדיג. קינדער הערן נישט ווען מען רופט זיי - נישט ביי און מאל און אויף נישט ביי צוויי מאל, די געווינטע נאטור פון קינדער איז נישט צו פאלגן וכו'.

זעצט נאכן הערן די הקדמה וועט דיר זיין אסאך גרינגער זיי מחנך צו זיין; דו וועסט נישט ווערן אויסער זיך און פאלולירן וכו' ווען דו וועסט זיי עפֿעס הייסן און זיי וועלן נישט הערן, נאר דו וועסט רעדן נאָכאַמאל און נאָכאַמאל ביז זיי וועלן פאלגן.

נאָך אַ זאָך איז וויכטיג צו וויסן, אז ווען מען זאָגט פאר קינדער 'גיין' וְכדומה, טאר מען זיך נישט שפּירן שולדיג ווען מען זעט ווי זיי הייבן אָן בלאָז און מאַכן אַ פּרוּגוּ פֿנים וכו'. אויב מען לויפט צו די קינדער און מען הייבט זיי אָן פּאַרזיטיגן - דאס מאַכט אז זיי זאלן מְזלזל זיין אין די עקלעך ווייל אַ וואַרט פון טאַטע מאַמע ווערט גרינג געשעצט. נאר קינדער דאַרפן וויסן אז אויב די עקלעך האָבן מחליט געווען צו זאָגן 'גיין'; קענסט נישט גיין דאַרט'; 'מיר קויפן דאס נישט'; וְכדומה, זאָרף מען זיין זייער שטאַרק ביי זיך נישט צו האָבן אַ שולד געפיל [גילטי קאַנטשעס] און צוריק ציין.

וועל פּוילס דאַרפן עקלעך אַסאַך פֿעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערציינען ערליכע דורות; מען טאר נישט אויסלאָזן אפּילו איין טאָג פון פֿעטן און פֿעטן פאר ערליכע און געזונטע קינדער, ווייל תפילה איז די שטערקסטע זאך אויף דער וועלט, בפרט תפילות פון עקלעך אויף די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אויפצוצייען אונזערע קינדער על דרך התורה והיִרְאָה.

די איבריגע פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".
צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 2858-334-646

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (כו)

ברוך דיין האמת:

הבחור החשוב שמעון ענדצווייג ע"ה

מיט גרויס צער און ווייטאג איז אויפגענומען געווארן די וואך מאנטאג די ביטערע בשורה איבער די פטירה פון הבחור החשוב שמעון ענדצווייג ע"ה בן ר' פנחס הי"ד, מחשובי תלמידי ישיבתנו הק', אין יוגנט עלטער פון 18 יאר.

שמעון איז געווען א לעבעדיג קינד ביז די אכט יאר ווען ער איז דיאגניזירט געווארן מיט א זעלטענע מחלה, וואס פארוארזאכט רח"ל אז די קערפער זאל צוביסלעך צעגיין. מיט יעדע יאר שפעטער, איז געווארן שווערער און שווערער פאר שמעי'ן צו גיין אויף די פיס.

במשך פונם זומער שנת תשע"ה, ווען די ישיבה איז שוין געווען ברייט באקאנט אין די וועלט מיט די געוואלדיגע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, איז דער טאטע ר' פנחס ארויפגעקומען אין ישיבה איבערשמענסן מיט'ן ראש ישיבה שליט"א דער מצב פון זיין זון, און דער ראש ישיבה האט געזען אין דעם א געוואלדיגע תועלת סיי פאר שמעי'ן אז ער וועט קענען דא שטיין און אויסגיין די צייט אומגעשטערט, און סיי פאר די אנדערע בחורים אז זיי זאלן זען פאר זיך א ביישפיל פון א בחור וואס לעבט מיט אזעלכע שוועריקייטן און נוצט אויס די צייט ווי עס דארף צו זיין. ראש חודש חשון האבן די בחורים אנטפאנגען שמעי'ן אין ישיבה, און פון דאן איז ער געווארן א פערמענאנטער חלק פון די ישיבה.

שמעי'ן האט זיך באלד צוגעכאפט צו די שיעורים פונעם ראש ישיבה, סיי צום סדר דרך הלימוד ווי ער איז געזעסן פון צופרי ביז בינאכט אין זיין רעדער שטול מיט א הויפן ספרים נעבן זיך, און האט נישט אויפגעהערט גורם צו זיין די הייליגע תורה, טויזנטער בלעטער גמרא מיט טויזנטער פרקים משניות, מיט נאך פילע שיעורים בכל חלקי התורה, מיט א געשמאק און א חיות. ביי די שיעורים פלעגט דער ראש ישיבה כסדר באטאנען די געוואלדיגע התמדה פון שמעי'ן, און ווי מ'דארף זיך לערנען פון אים.

אין ווייניגער פון א יאר זינט ער איז אנגעקומען אין ישיבה האט שמעי'ן זוכה געווען מסיים צו זיין גאנץ ש"ס. און אין יענע צייטן פלעגט ער אויך ענדיגן יעדע וואך גאנץ ששה סדרי משנה. און מיט אומגעפער א יאר צוריק האט ער געמאכט זיין צווייטע סיום הש"ס. מיט די צייט האט ער זיך געמאכט נאך שיעורים אין כל התורה כולה, און ער האט אנגעיאגט צו לערנען א געוואלד אין די קארגע דריי יאר וואס ער האט פארברענגט דא אין ישיבה.

ווי אויך האט ער זיך שטארק צוגעכאפט צו די געוואלדיגע מתנה וואס דער רבי האט אונז געגעבן פון רעדן צום אייבערשטן, דאס האט זיך ספעציעל אנגעזען ביי יעדע תפלה, ווען ער האט געמאכט יעדעס מאל אן עמטליכע סטאנציע ביי ברכת רפאנו, און מיט גרויסע בכיות זיך געבעטן אויף זיין מאמע לישון אז דער אייבערשטער זאל אים העלפן ארויסגיין פון זיין שווערע מצב.

אויך האט ער זוכה געווען צו זיין אויף ראש השנה אין אומאן מיט אנשי שלומינו, טראץ וואס דאס איז אים אנגעקומען זייער שווער. ועל כולם האט ער מיט זיין ריין הארץ אויפגענומען די שיעורים פונם ראש ישיבה וואס רעדט אלעמאל אז א מענטש זאל נישט האבן קיין טענות קעגן דעם אייבערשטן, מזאל אננעמען באהבה אלעס וואס דער

<<<<<<

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (כו)

אין קורצן פון פריער: ר' דער פארט צוריק צו זיין ווייביס עלטערן אין שטאט דאשיב, און דערצוילט פאר'ן צדיק ר' יודל ז"ל און פאר די באנצע חבורה די אלע געוואלדיגע עצות און לימודים וואס ער האט באקומען פון רבי'ן, און די באנצע חבורה הייבט זיך אויף און פארט צום רבי'ן קיין מערועדינא, און ר' יודל גייט צום ערשט אריין צום רבי'ן.

קלד

דער רבי איז ארומגעגאנגען אין שטוב ארויף און אראפ מיט א געוואלדיגע דביקות, און ר' יודל איז אריינגעקומען און געזען דעם רבי'ן זיך דרייען אהין און אהער מיט דביקות, און דער רבי קוקט בכלל נישט אויף אים, נאר גייט זיך ווייטער זיין וועג אזוי ווי קיינער וואלט נישט געווען אין צימער.

ר' יודל איז געשטאנען מיט גרויס פחד און געקוקט אויפ'ן רבי'ן, און פלוצלינג שטעלט זיך דער רבי אפ פאר ר' יודל און פרעגט אים, "וואס ווילסטו?", און אזוי ווי ר' יודל איז געווען באקאנט אלס א גרויסער צדיק אין זיין שטאט, און דערצו איז ער געווען א למדן און א גרויסער בעל מקובל, ער האט זייער גוט געקענט די כתבי האר"י ז"ל, און דערפאר האט געענטפערט דעם רבי'ן מיט א ברייטע שפראך, "איך בין געקומען אהער אז דער רבי זאל מיר ווייזן א דרך אין עבודת ה'", האט אים דער רבי געענטפערט מיט א וואונדער מיט'ן לשון פון פסוק (תהלים ס"ג), "לדעת בארץ דרפק? ! איינער וואס איז נאך איינגעזינגען אין ארציות, ער ליגט נאך אין דער ערד, ער וויל נאר וויסן א דרך אין עבודת ה'!?"

מיט די רייד האט דער רבי געווארפן אויף אים נאר א גרויסער פחד, ער האט זיך זייער דערשראקן און ער האט זיך צוריק גערוקט, און איז געבליבן שטיין ביים טיר, און האט שוין מורא געהאט צו עפענען נאכאמאל זיין מיל.

דאס האט דער רבי אים אנגעהויבן ווייזן א שמיכל, און אזוי האט ער זיך אפסיל בארואיגט, און דער רבי האט אים געזאגט, "וואס האסטו אזוי מורא פון מיר? איך בין א מענטש פונקט ווי דיר, איך בין נאר אפסיל קלוגער פון דיר". און אזוי האט דער רבי אנגעהויבן רעדן מיט אים מער פריינדליך, ביז ער איז שוין צוריק געקומען און איז ווייטער געשטאנען געבן רבי'ן. דאן האט דער רבי נאכאמאל געווארפן אויף אים א גרויסער פחד, און ער האט זיך ווידער צוריק געצויגן צום טיר, און דערנאך האט דער רבי נאכאמאל געשמיכלט צו אים און אים מקרב געווען, און אים נאכאמאל געזאגט ווי פריער, "וואס האסטו אזוי מורא פון מיר? איך בין א מענטש פונקט ווי דיר, איך בין נאר אפסיל קלוגער פון דיר".

אזוי האט דער רבי געטון מיט אים אסאך מאל, ביז ער איז געווארן אזוי דערשראקן און צעבראכן, אז ער האט אנגעהויבן וויינען פאר'ן רבי'ן, ער האט אנגעהויבן רעדן מיט אן אמת, בתמימות ופשטיות, און דעמאלט האט דער רבי אנגעהויבן רעדן מיט אים שיינע זאכן, ביז ער איז געווארן אינגאנצן בטל צום רבי'ן, און ער האט באשלאסן אז ער וועט שוין בלייבן ביים רבי'ן.

קלד

דערנאך איז אריין זיין חבר, דער צדיק ר' שמואל אייזיק, און ער איז געווען פשטע זייער א שטארקער מענטש, און ער האט אויסדערציילט פאר'ן רבי'ן זיין גאנצע הארץ בתמימות ופשטיות.

דער רבי האט אים דאן געזאגט די זאך פון התבודדות, זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אזוי ווי מ'רעדט צו א גוטער פריינד, און דאן האט דער רבי אים אנגעכאפט ביי הארץ און געזאגט, "איבער אפסיקעלע בלוט, זאלסטו אנווערן [פארלירן] די וועלט און יענע וועלט? ! קרעכץ זיך אויס!"

דער רבי האט אים דעמאלט געזאגט אז ער זאל זיך צוגעוואוינען אסאך צו קרעכץ צום אייבערשטן, און ער רעדן צו זיינע גלידער, ביז ער וועט ווערן אינגאנצן אויסגעלייטערט, און צוקומען צו די בחינה פון "ולבי חלל בקרבי" (תהלים ק"ט, כ"א). דער רבי האט אים אנגעזאגט אז ווען ער מאכט התבודדות זאל ער אסאך רעדן צו זיינע גלידער, ער זאל רעדן צו יעדן אבר באזונדער, און זיי מסביר זיין אז אלע פארווארט אויף דער וועלט זענען נארישקייטן, ווייל צום סוף וועט יעדער שטארבן, דער גוף וועט אנקומען אין קבר, און אלע אברים וועלן פארפויילט ווערן, און ס'וועט בלייבן פאר'ן מענטשן נאר זיינע מצות און מעשים טובים.

און אזוי ווייטער האט אים דער רבי זייער מעורר געווען און מ'זוכן געווען, ביז ער איז גאר שטארק געווערן געווארן, און ער האט אנגעהויבן דינען דעם אייבערשטן מיט א געוואלדיגן ברען. און אויף ער האט באשלאסן אז ער וועט שוין בלייבן ביים רבי'ן. פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ח - גענומען פון ספר "פועל הדק"

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידור, ס,SD, און נאך;

דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר נבחר

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף.

ישעז האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר נבחר" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומחיי, ויומים הגונים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

המקום ינחם אתכם

מיט א שווער הארץ זענען מיר זיך משתתף מיט די צער און ווייטאג פון

מו"ה פנחס ענדצווייג הי"ו ומשפחתו

וועלכע טרויערן אויף די פטירה פון זייער בחור

הבה"ח שמעון ע"ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבילי ציון וירושלים

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502363 / 797040069 / 0797040069 / 845-414-8426 / 212-444-9169
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
03303502361 / 797040066 / 0797040066 / 845-414-8429 / 212-444-9191
< BreslevCenter.com >